

De Kleine Salamander

Thuis in diversiteit

www.dekleinesalamander.com

2021 Nieuwsbrief 4 - De Kleine Salamander.

December 2021

Ark van de Toekomst

Vanaf het nog te verbouwen kerstschip is 2022 al in zicht. Tussen de mistige flarden door is vanuit de ra nog heel veel leven te onderscheiden. Zichtbaar en onzichtbaar. Boven water en onderwater. Voor sommige verwanten is het echter niet leven maar overleven. Voor de bijen en vele andere insecten bijvoorbeeld. Maar niet alleen in de natuur is het een kwestie van 'maar weer hopen het volgende seizoen te halen'. Er zijn ook mensen die proberen te overleven. Niet alleen in de winter maar het hele jaar door. Dat is niet normaal. Want hun overleven is vaak nauw verweven met ons luxeleventje.

In de winterstilte kijken we vaak terug naar wat achter ons ligt. Naar wat er in ons leven en om ons heen zoal is gebeurd. Zelfreflectie, naar binnenkruipen. Maar dat verandert ook wel eens in wegzakken. Wegzakken in lethargie, kortetermijndenken, visieloosheid(Mark IV, u kent hem wel). Maar ook wegzakken in 'nationaal navelstaren'.

De wereld lijkt steeds complexer te worden. In een reflex van angst en 'aangedaan leed' maken we de Aarde steeds kleiner. Er zouden teveel mensen zijn. Daarbij vergeten we gemakshalve maar even dat wij hier op de 'Noord' vele malen meer consumeren dan op de 'Zuid'. Door het nationaal navelstaren- het nieuws wordt er bijna geheel door beheerst- zijn er misschien verwanten waar we niet (meer) aan denken. De onzichtbaren (ook de titel van een prachtig boek van Karel Glastra van Loon)- de mensen die we door al dat gevoede navelstaren zijn 'vergeten'. Mensen van even verderop bijvoorbeeld. Voor wie schoon drinkwater, basisvoedsel en basismedicijnen niet vanzelfsprekend zijn.

Laten we van 2022 en jaar van het vooruitdenken maken. Vanuit de zelfreflectie naar buiten toe gaan. Ekokathedralen bouwen. Volgestampt met creativiteit en levenslust. Steen voor steen, plank voor plank, bouwen aan iets wat ook goed is voor de vele generaties die na ons komen. Dus niet alleen voor jezelf, je gezin, je familie of eigen vrienden maar ook voor hen die na ons komen en verderop aan het overleven zijn. Die ook graag willen leven met een toekomstperspectief.

En laten we in 2022 het kerstschip veranderen in een permanent schip. In de Ark van de Toekomst. Waar iedereen aan boord mag komen. Dan kan bijvoorbeeld in de vorm van een samen te delen kunstwerk(work in progress). Ik ben al driftig bezig met een dochterarkje. Of actievoeren. Of een boom planten. **Of gewoon iets weggeven.** Aan iemand verderop. Aan iemand van de volgende generaties. Aan iemand van de samen te delen toekomst.

Het kerstschip vaart voor mij dit jaar naar Laos. Met deze geadopteerde kerstwens vaart de toekomst in jezelf ook naar de toekomst van een ander. Vaar mee!

[Basisvoedsel- en medicijnhulp voor kinderen uit dorp nabij Kuang Si Falls Butterfly Park in Laos!](#)

Hieronder de volledige dit keer wat kortere nieuwsbrief.

Hoe gaat goed met mijn streekeigen **honingbijen**? Als ik mijn oor tegen de kast houd hoor ik een rustig laag zoemgeluid. Een sneeuwlaag op en aan de kast geeft extra isolatie. In de bodem aan de onderkant zit genoeg ventilatie zodat ze het zeker niet benauwd krijgen. Dus ja, laat wat de bijen betreft de sneeuw maar komen. Ik wacht met samen met hen rustig op het vroege voorjaar.

*Benieuwd wat de adoptie van een bijenvolk **de komende maanden** ook nog iets te maken heeft met een Kerstwens voor kinderen in Laos ga dan naar [Bijen- Adoptie bijenvolk](#).*

In de **tuin** liggen overal nog bladeren en ook nog heel veel valfruit. Goed voor o.a. de merels, een toch algemene vogelsoort waar het helemaal niet zo goed mee gaat. Toen ik dat deze week las dacht ik: als het met zo'n vogel al niet meer goed gaat dan is er toch weel heel veel aan de hand in dit keurig betegeld landje. Dus ja heb je nog een rotte of onbespoten appel, gooi hem dan in je tuintje. En laat vooral de afgevallen bladeren zoveel mogelijk liggen. Of transporteer ze met hark en kruitwagen naar een plaats waar het kleine vlieg- en kruipvolk er wat aan heeft. En laat al het uitgebloeide mooi vergelen. Al de kruipertjes en de gevleugelden zijn u daar erg dankbaar voor. Geven door niet weg te halen, door te laten staan.

De **didgeridoo** heeft een vriendje gekregen. Een Shruti Box uit India. Samen met de didgeridoo (in dezelfde toonsoort) en stem een prachtig en eenvoudig te hanteren (drone) instrument. Als je denkt niet te kunnen of niet durft te zingen kan je met je stem het geluid van de shruti box 'opzoeken'. Ook bij het proclameren van teksten en poëzie zie ik mogelijkheden.

Verder ben ik met een project bezig om samen dichtster Monique Buising (Loflûd, Havendichter van Leeuwarden, Troostdichter) onze poëzieteksten en beeldwerk met elkaar te verweven. We proberen onze verschillende invalshoeken en sferen in woord en beeld met elkaar verbinden. Het uiteindelijke doel is er ook voor de buitenwereld iets tastbaars van te maken. Eerder kwamen we bij een improvisatieoptreden met Loflûd erachter dat het ook muzikaal een mooi effect kan geven

Hopelijk kunnen we in de nabije toekomst weer ergens optreden met [Loflûd](#).

*In de verte valt
ongezien
-vergeten lokaal in landschap-
alweer de eerste appel van een boom*

*Binnen handbereik tikt
opnieuw
-zoetzuur aan steeltje-
de tijd zijn levensrondjes*

©De Kleine Salamander

Alle hens aan dek. Behouden vaart in 2022. De toekomst begint vandaag. De Ark nadert de haven.